

סרטים

האיש הזה הוא נפלא!

אדי קונסטנטין הוא זמר גיאו אמריקאי שלא האירה לו ההצלחה פנים במולדתו. נקט קומץ מקובל על אמריקאים רבים, נטל את קומץ דולריו, יצא לפאריס לנסות בה את מזלו.

אם האמריקאים לא העריצו את אדי, הרי הצרפתים השתגעו בגללו. הוא עשה עליהם רושם עצום, ב חוד מאז החל מופיע בסרטי מתח, בתפקידו של בלש בעל שיטות גנבסטי-ריות, הרוצח ומתעסק עם נשים באדישות וקור רוח יוצאים אפילו מגדר הצלוליד: הלא הוא למי קושן המפורסם, ילדו של כתב הבלשים פיטר צייני.

כיום יש לו לאדי קונסטנטין יותר מעריצים בצרפת מאשר לכל שחקן צרפתי וסרטי הראשון המגיע ארצה **האיש הזה הוא מסוכן**. מאשר את פופולאריותו. כי נעלה מכל ספק שהאיש הזה, אדי קונסטנטין, שפניו מכורסמות ומצולקות הוא אישיות בד נפלאה ומיוחדת במינה.

מעליתה לסרט. האיש הזה הוא מסוכן אינו סרט מתח ככל סרטי המתח. למרות הילופי המכות והמהלומות האדירות אין הוא סאדיסטי, כמרבית הסרטים האחרים מן הסוג שלו. ולמרות עיש בו מספר לא מבוטל של גערות נחמדות (אך לא יפות יתר על המידה האנושית) — אין בו עירטול א רוטי. בקיצור: הוא מתייחס אל עצמו באי-רצינות נפלאה. יש בו הומור לרוב, המובן ביהוד לאלה השומעים ארגו, סלנג העולם התחתון ה פריסאי.

בסרט מנסה למי קושן (קונסטנטין) לחשוף לאור העולם את מעלליה של כנופיית חוטפי נשים, מצלח במשימה רק לאחר שהרג בקור רוח ובמיתות משונות כמה וכמה אנשים. הוא עצמו ניצל ממינה משונה שבעתים. זה הכל — אבל הרבה חן, הרבה טעם טוב השקיע בהמאי ז'אן סאשה כדי לבנות על עליה בלשית רגיזה זו סרט בלשי שאינו כלל וכלל רגיז.

מיליונרית ואהבה

הגיורה הצרפתית הוא תרגום לא מוצלח לשמו הלועזי של סרטה האחרון של ג'יין ארמל. אך הוא הילם מאד את תוכנו: מיל ונרית מטקסאס (ראסל) נודדת פאריסה, ברכונה על דוגמנית, לבקש בה אהבה, כמעט מוצאת איתה, לאחר מכן כמעט מאבדת אותה, לבסוף מוצאת אותה לבתה, הכל בנורעותיו הרחבות של גיגורילא-כליכר צעיר גייבטס רונלד.

אולם העיקר בסרט אינו העלילה המשעשעת למדי של אייבהנות ומוכנים כפולים, כי אם שלוש מעליות הבולטות של כוכב ראסל: השתים שעשו אותה מפורסמת והשי לישית: חוש ההומור שלה. ג'יין אינה מזועזעת במשחקה, אף על פי שאינה מונעת זעזועים מחזה השופע. אבל היא יודעת את סוד הבדיחה הדקיקה והבלטת הגיורה המי לאה: שתי תכונות חשובות בסרט המושחת על מין והומור.

אם כי הגיורה הצרפתית אינו יכול להיחשב לסרט טוב במיוחד. נעים לראותו, למרות — ואולי בשל — היותו תערובת כה מזוהה של איטלול ועירטול.

אהבה מתוך זימרה

כמו ליין עתיק כן גם לאופריטה הישנה טעם שאינו ערב לכל חך, אבל גם אינו פוגע בטעם — למרות שמחברי האופריטה ומבצעי עושים את כל המאמצים כדי לפגוע בטעם, שמים בה משחק מגוחך, תפאורה רועשת, תלבשות מכוערות, חוש הומור ילדותי.

מגרעות אלה אינן חסרות בהספורנט

העולם הזה
מתעורר
האיש הזה הוא מסוכן *
מבעד לחלון

הנסיך, ואף על פי כן אפשר ואפשר להסיח כל בטרס ולהאזין לכמה מן האריות המושך רות ברגש רב עליידי מאריו לאנצה כששחקן ג'ון פורדום פותח וסוגר את פיו בהתאם.

כיאות לאופריטה הישנה כמו סבתה זקנה, גם העלילה לא נולדה אתמול: נסיך גרמני מאד (זמר-אילם פורדום) מתאהב בבת פונ דקאי (אן בליית) אבל נוטש אותה כדי לשאת בת מלך עשירה לאשה.

לבבות מתקשרים ונקרעים זה מעל זה. אהבה טוחפת ואכזבה מכרסמת — והכל בליווי תזמורת מטרופוליטאנית מאויר על מסך רחב כמו לבבות הגבורים.

האם, הבת ורוח אין

עלש נערות, שלושה גירלות, של. שה סרטים בכרטיס אחד?

לא. כי נשים בגורלן איננה למרות היותו משולש אפיזודות, מגיע לכדי שליש סרט. הוא נראה כמשהו שצולם ובוים כלאחר יד, בתפאורה שנשארה לפליטה מסרט אחר, למי תכרטיס שנתלש במקרה מכמה וכמה יצירות ע אינן בנייהן כל קשר.

גורל ראשון: אמריקאית (קלווט קול-בר) באה להשתטח על קבר בעלה החייל

„בדלתיים סגורות“ תופת בשיטת ענהאית-עצמן

באיטליה, מגלה כי בשעה של אבדן חושים שכב הלה עם איטלקיה (אליגורה רוסי דראגו), הוליד ילד. משהו כמו השית הבא נשמע מעל הבד:

קולבר: תני לי את הילד!
זראגו: לא! לא!
קולבר: טוב, לא.

גורל שני: ז'אן ד'ארק (מישל מורגן) רבה עם המלך שארל, הולכת אל שוודי, יוצאת אחר לקרב, אף כי ידוע לה כי תפול בידי האנגלים.

אבל הגורל המר מכל נפל בחלקה של ליסיסטרטטה (מארטין קארול). אפיזודה זו המושתתת על יצירתו של אריסטופאנס, מעוררת אך מעט צחוק, כי הבמאי, כריסטיאן ז'אק, לא ניצל כלל את השיח החי והמפכח, אף לא את הסיטואציה ההיתולית עד תומה.

בקצרה

הר ש.ת. סרט סיוטי על אודות אהבת שני דייגים מסטיקאים לאשה יפה. רוסאנה פודסטטה.
לילו הגדול של קאזאנובה. בוב הופ בפאה נכרית ותלבושת רוקוקו בי קומדיה בוב הופית עלינה מאד.
בעד לחלון. רצח בליל חמסין ניר יורקי כפי שהוא נראה בעד חלונו של כל אדם המרותק למיטתו. גיימס סטוארט, ננסי קלי.

הקאמרי

זמרה ניידת

אחת ההצגות הראשונות שהועלו עליידי התיאטרון הקאמרי עם קומו נקראה בשם משרתם של שני אדונים. שם זה הפך בשבוע האחרון לתוארו הבלתי-רשמי של אחד מצ'ירי השחקנים, צבי בורודובסקי.

ההצגה המצליחה ביותר של העונה בי

בורודובסקי ב„כטוב בעיניכם“ תיאטרון בשיטת הסרט הנע

קאמרי היתה כטוב בעיניכם, שהוצגה ללא הפסקות ניכרות משך העונה כולה. חלק חשוב בהצלחה זאת היה גם לשיירים הערביים, שיריים אנגליים עתיקים מעובדים עליידי פראנק פלג, שהושמעו מפיו של הבאס הצעיר עמוקהקול שמעון ישראלי. ישראלי נאלץ לנוש את כמת כטוב בעיניכם כשר הפכה הנפש הטובה מטצ'ואן, שגם בה יש לו תפקיד זמרחי חשוב, להצגה מקבילה. בין שחקני הקאמרי נמצא רק אחד ערבי קול ומלוה-עצמיר-עלי-גיסארה שיוכל להחליי-פו: צבי בורודובסקי.

השנים התחלקו איפוא בתפקידים ומדי ערב, בשעה בה השמיע ישראלי את שיר הפיל השלושה עשר מוגרבי, היה בורודובסקי מנעים את זמנם של צופי האולם ברחוב נחמני בשיר היער של כטוב בעיניכם.

המונית והדוכס. המצב נעשה מסובך הרבה יותר כאשר חלה לפתע ישראלי ומיתרי קולו יצאו מכלל פעולה. כדי לא לשתק את אחת ההצגות, החליט הקאמרי על פעולת-חירום מיוחדת-במינה: בורודובסקי הופיע בכטוב בעיניכם, סיים את שירו, מיהר במר-

נית לאולם מוגרבי, התלבש והתאפר ומיד הופיע שם על הבמה בשירי הנפש הטובה מטצ'ואן. מיד לאחר מכן היה חוזר ומסיר את איפורו, ממחר לאולם ברחוב נחמני בו היה עליו להיפטר מהאיפור הסיני, לחזור ולעלות על הבמה בשיר נוסף.

לשיאה הגיעה הניידות ביום הבחירות, בו נשכרו כל המוניות עליידי המפלגות הי שונות. מחוסר ברירה אחרת, גוייסה למבצע מכוניתו הפרטית של יוסף דיין, שהוביל את בורודובסקי הלוח וחוזר בעודו לבוש בבגדי הדוכס הגולה של כטוב בעיניכם. כל הפעולה תוזמנה בדייקנות של שניות, אמר בורודובסקי, לא בלייסיפוק: „אותו יום שיחקתי תיאטרון לפי שיטת הסרט הגע!“

זירה

גיהינום יעיל

הגיהינום וסדריו: מחקר על שיטות ה עינויים בעולם הבא, זהו שם של מסה שחבר פרה בשנת 1678 עליידי הנזיר הספרדי יוסף פרנאנדאו, בה מתוארים בריאליזם נוקב כל כלי-העינוי שקבע הקדוש-ברוך-הוא למען כופריו. הספר כולל ציורים מפורטים של עוקרי-ציפורני-הידיים, מותחני-הגוף, לחציי-אבריהמינן ושאר מכשירי-התופת המקצוי-עיים.

המסה שחיבר על איתו נושא במחצית המאה העשרים הסופר הצרפתי ז'אן פול סארטר, היא שטנית הרבה יותר. המסה, הכתובה בצורה של מחזה תיאטרוני והי נושאת את השם **בדלתיים סגורות**, מצי עה דרך עינוי יעילה, זולה ושטנית: להניח לכל אדם להיות המענה של רעהו, להבטיח בדרך זאת כי לעולם לא יגיע אף לקורטוב של שלחתי-נפש.

הפחדן והרוצחות. סארטר נותן לי תיאוריה שלו לפעול עליידי הושבת שלושה אנשים בחדר משותף, סגור ומסוגר, בגיי הניום. האחד הוא גבר (מיכאל אלמו) שחשב את עצמו לפאציפיסט עד שנתגלה לו פרגעו האחרון שהוא פשוט פחדן, והשתים האחרות הן נשים, אינו (ברטה וילנסקה) הלסבית, שרצחה את אהובתה כשחשדה בה בבגידה, ועלמה צעירה יפת-מראה (עדנה רבסי) שלמרות גילה הספיקה כבר לרצוח את תינוקה שלא רצתה בו. כל שנים מתוך השלישיה היו יכולים למצוא אושר זה בצד זה, זו בצד זו או זו בצד זה, אולם אין לנתק את החוס המשולש האומלל, והחבורה גידונה לענות לנצח את עצמה.

בהצגת תיאטרון זירה לא תמיד שורר על הבמה המתח השטני המתחייב מן המחזה, אולם בדרך-כלל הוא מוגש בהבנה ובהיירות, כשהשחקנים משמיעים את מלל המחזה כי אורח ברור ונקלט, מצליחים, למרות מס פרם הקטן והמראה החדגוני, לרתק את קהל הצופים למתרחש על הבמה. לאלה המעוניינים להכיר את הנוסח הספרותי הי מיוחד של אחד מחשובי הסופרים בדור זה, אין דרך טובה יותר.

השקשת
(ראה „ספר לסכתא“ עמוד 20)

הכותרת המקורית של הקשקשת היתה הפעם בת-היענה שהטמינה את רא-שה כחול מרוב כושה אחרי שבל-עה שפופרת טלפון. אבל אפשר כמובן לראות בה גם דברים רבים אחרים. כך, למי של, כותבים רחל ואבנר מלמד מקבוצת ארז כי אין זו אלא כטנו של נחש שבלע זוג מגפיים.

מכל מקום, הפרס הראשון בסך 5 ל"י הוא הפעם של זן זיו מחיפה, רחוב מוריה 9, בשל ריכוזו אותה רעיון בשתי מלים: **עצם בגרון**. שלושת הפרסים הנוספים, של ל"י אחד כל אחד, נתנים לאברהם קרביץ, ח'פה רחוב חיים 4, עבור **מנגנון החושך מאזין לכל** (או **אוזניים לכותל**), לשי לום זכרונני פתח-חקה, עין-גנים, עבור הי כותרת ה**צינורות המקובלים** ולתמרה אסנין, בית-חולים עפולה, עבור **מקלחת בקיבוץ**. בה הקיר המרכזי הנושא את המקלחות מפריד בין עזרת הגברים לעזרת הנשים. ראוי להזכיר כאן כי למקלחת הקי-בוצית ישנם גם תפקידים סלפוניים מסויימים.

אין לי הפעם מקום מספיק לכותרות מוצלחות אחרות, וחבל.

ליידי גליידי